

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120207303
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4120207303.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej v právnej veci žalobcu: T. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., M. XX, zast.: JUDr. Alžbeta BORIKOVÁ, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Žilina, Predmerská 57, IČO: 47 249 587, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 10 669,25 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 30. marca 2021, č. k. 18Csp/59/2020-177, vo výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 10 669,25 eura zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že k späťvzatiu žaloby došlo v zmysle § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 zák. č. 160/2015 - Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). Žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal žalobu späť v časti sumy 10 669,25 eur (pretože došlo k plneniu a to bolestného, straty na zárobku počas dočasnej práceneschopnosti vo výške 2 128 eur, sumy 7 630,25 eura a 911 eur). Po čiastočnom späťvzatí žaloby, v časti zaplatenia žalovanej istiny, zostal predmet sporu - zaplatenie úrokov z omeškania. Nepovažoval žalobu v tejto časti za dôvodnú, nakoľko si žalovaný svoju povinnosť ako poisťovateľ splnil. Do omeškania by sa dostal so splnením náhrady škody žalovaný až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody túto sumu v lehote určenej súdom neuhradil. Poukázal pritom na rozhodnutie v obdobných veciach, a to rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 212/2017 zo dňa 26. 02. 2019, 3Cdo/145/2017, 3Cdo/109/2018 zo dňa 27. 05. 2020. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil s poukazom na § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania bolo potrebné zistiť, kto zavinil jeho zastavenie, nakoľko vznik konania spôsobí vždy žalobca podaním žaloby. Súd za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania zisťoval zavinenie strán na zastavení konania. Konštatoval, že konanie bolo zastavené pre správanie žalovaného, a nie pre správanie žalobcu. Keďže došlo k späťvzatiu žaloby v časti žalobcom uplatneného nároku a to s poukazom na plnenie zo strany žalovaného a žalobca nebol úspešný v časti úrokov z omeškania, súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný len do výroku o náhrade trov konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a vyslovenia, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Odvolanie

odôvodnil dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože rozhodnutie súdu v tejto časti nie je dostatočne odôvodnené a preskúmateľné. Dôvodil, že v konaní sa žalobca domáhal zmeny rozhodnutia tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V dôvodoch odvolania uviedol, že v danom konaní zo žalovanej sumy 10 669,25 eura došlo postupne k plneniu len v časti sumy 5 357,36 eura (bolestné - 2 128 eur, strata na zárobku počas PN vo výške 2 318,36 eura a bolestné vo výške 911 eur) a v časti sumy 5 311,89 eura došlo k späťvzatiu žaloby, ktorého príčinou bolo prehodnotenie výšky uplatneného nároku samotným žalobcom v časti náhrady za stratu na zárobku počas jeho PN. V tejto súvislosti poukázal na to, že rozhodnutie o výške nároku za stratu na zárobku počas PN nesúviselo ani od úvahy súdu, ani od znaleckého dokazovania. Žalobca si v konaní uplatnil nárok za stratu na zárobku počas PN v nesprávnej výške a svoje pochybenie odstránil až v späťvzati žaloby v sume 5 311,89 eura. Teda v tejto časti žalobca jednoznačne procesne zavinil zastavenie konania a ide o jeho procesný neúspech. Netreba opomenúť ani tú okolnosť, že žaloba v časti úroku z omeškania vyčíslená žalobcom v záverečnom vyjadrení sumou 104,20 eura bola zamietnutá, čo je taktiež procesným neúspechom žalobcu. Žalobca bol úspešný v časti sumy 5 357,36 eura, čomu zodpovedá späťvzatie žaloby po výplatách plnenia žalovaných po začatí konania a žalovaný bol úspešný v časti sumy 5 311,89 eura, keď došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom po argumentácii žalovaného ohľadom nesprávnej výšky žalovaného nároku. Žalovaný bol úspešný, aj pokiaľ ide o zamietnutý úrok z omeškania vyčíslený pevnou sumou vo výške 104,20 eura.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, je riadne odôvodnené. Žalovaný mal k dispozícii všetky potrebné dokumenty pre riadne ukončenie likvidácie už pred podaním žaloby. Žalovaný čakal na právoplatne ukončené trestné konanie. K uplatneniu nároku na náhradu škody došlo výlučne v dôsledku nekonania žalovaného, ktorý šetrenie jednotlivých nárokov začal až podaním žaloby na súd. Ak by sa odvolací súd nestotožnil s jeho argumentmi, potom nemožno súhlasiť ani s návrhom žalovaného na vyslovenie, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V zmysle zásady úspechu a neúspechu v spore bol úspech na strane žalobcu.

4. Odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Výrok o zastavení konania a zamietnutí žaloby pre absenciu odvolania strán sporu nadobudol právoplatnosť

5. Predmetom tohto konania bola žaloba žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 10 669,25 eura s príslušenstvom, ktorá pozostávala z bolestného vyčísleného sumou 3 039 eur a náhrady nákladov za stratu na zárobku počas práceneschopnosti žalobcu vo výške 7 630,25 eura. Svoj nárok odôvodňoval tým, že dňa 18. 06. 2019 došlo k dopravnej nehode, zavinenej vodičom motorového vozidla zn. F. G. EČ: F., keď nedal prednosť vozidlu žalobcu. Počas nehody utrpel žalobca početné poranenia. Predmetom odvolacieho konania zostala len žalovaným napadnutá časť rozhodnutia týkajúca sa trov konania, v ktorej súd prvej inštancie vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda ako na strane žalobcu, tak i na strane žalovaného. Zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, či už úplného alebo čiastočného, z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, z

dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie napríklad, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu alebo ak podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť, avšak aj vtedy, ak vzal žalobu späť pre dôvodné vznesenie námietky premlčania žalovaným a podobne.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

10. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11. Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ustanovení § 255 ods. 1 CSP. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana sporu, ktorá mala plný úspech vo veci má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana sporu nemá plný úspech vo veci vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je z časti úspešná a z časti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov právo.

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V prejednávanej veci je nepochybné, že žalobca mal vo veci čiastočný úspech, pretože vzal žalobu späť nielen v časti plnenia zo strany žalovaného, ale aj v časti ním uplatneného nároku na náhradu za stratu na zárobku, teda bol úspešný vo výške 5.357,36 eur a bol neúspešný v časti sumy 5.311,89 eur, čo je cca polovica. Zároveň bol neúspešný aj v časti ním uplatneného nároku na úroky z omeškania, pretože žaloba bola v tejto časti zamietnutá. Nemožno tak prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie pokiaľ vo svojom rozhodnutí konštatoval, že síce zisťoval, kto zaviniel zastavenie konania a pritom mal za to, že konanie bolo zastavené pre správanie žalovaného, a nie pre správanie žalobcu. Niet totiž pochyb, že žalobca procesne zaviniel zastavenie celého konania, keď vzal žalobu v celom rozsahu späť i keď nedošlo k úplnému plneniu. Preto bolo potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov konania zohľadniť uvedené okolnosti. Vychádzajúc z uvedeného je preto dôvodný záver o v zásade rovnakom pomere úspechu a neúspechu na oboch stranách sporu, čím pri rozhodovaní o náhrade trov konania boli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a vyslovenie, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa názoru odvolacieho súdu, tento výrok navyše zodpovedá i princípom všeobecnej spravodlivosti a rozumnému usporiadaniu procesných vzťahov zohľadňujúcich osobitosti danej veci.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie a to spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP a s ohľadom na čiastočný úspech strán sporu i v odvolacom konaní vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).